

jo rent bygget paa Lustkasteller! Det er jo talt hen i Veiret! Det er mig ubegribeligt, at man i sin Forhandling kan fremføre saadanne Fantasier om Tal. Den virkelige Kassebeholdning, den 1ste April skulde afhænge af, hvad de Herrer søge at negte paa Tillægsbevillingsloven; den ærede Ordfører nævnte gjentagne Gange, at Summen var valgt netop af Hensyn til Deres Afstemning paa Tillægsbevillingsloven. Men den kunne De dog vist ikke negte større Beløb, end der findes paa den. Negt hele Tillægsbevillingsloven, saa er det c. 9—10 Mill. Kr. Sæt, De negtede 10 Mill. Kr.! Vilde det give en forøget Kassebeholdning eller spare 10 Millioner Kroner? Og hvis De endog sparede dem, vilde det saa give en forøget Renteindtægt af 650,000 Kr.? Det var dog en mærkværdig Rente af en Kassebeholdning, 6½ pCt.! De sige, det er, fordi de ville nedfætte Militærbevillingerne paa Tillægsbevillingsloven! De kunne jo paa denne ikke spare 10, men kun 9 Millioner, og De kunne for Resten ikke spare dem alle sammen; der er Ting, som De gaa ind paa. Men sæt, at De sparede 10 Millioner, saa ville De sige: Nu have vi stemt for disse Ændringer paa Tillægsbevillingsloven, og altsaa ere de sparede for Statskassen; saa ligge de der, og saa er det Renten deraf. Men her er der to Ting galt. Hvis de laa der, saa fik man ikke 6½ pCt. Rente deraf. Men tillige er det rent fingerede Tal; Pengene ligge der ikke, de ere opbrugte til Fæstningen. Man maa dog være en forunderlig romantisk Sjæl i Behandlingen af Tal paa en Finanslov, naar man i Virkeligheden tror, at de Penge ligger i Kassen, som Ministeriet i Finanssaaret har brugt paa egen Haand til Fæstninger. De gaa da hverken ud fra en virkelig Kassebeholdning eller fra en virkelig Rente. Naar der tales om at vende tilbage til Stillingen 1ste April ifjor, da overse de Herrer, at Folkethingets Afstemning i Fjor var det virkelige Grundlag for Kassebeholdningens Tilvæxt. Have de Herrer glemt Finansprovisoriet og de dertil knyttede provisoriske Budgetter, som ere os forelagte fra Ministeriets Side i Forbindelse med Provisorierne, saa frist dem op paany. De have fremsat Understud paa Finansloven, som er paa Grændsen af 9 Millioner Kr., og saa har Tillægsbevillingen skaffet os andre 9 Millioner Understud, medens den virkelige Kassebeholdnings Status bliver forringet i Marts Løb med Udgifter til Jernbaner paa ca. 10 Millioner Kroner og ekstraordinære Besætningsudgifter til ca. 8 Millioner Kr., altsaa ca. 18 Millioner Kroner, som ere udløbne om

nogle Dage. Og saa staa de Herrer op og sige, at der virkelig i Statskassen er de 18 Millioner Kr., som ere brugte, og at Renten skal tages af disse Millioner Kroner, det er 650,000 Kr.! Og alt det er fuldstændig virkeligt! Det er ikke fingeret i ringeste Maade! Jeg kan ikke negte, at det minder om Æneboten om Kæserens nye Klæder: Man mente, han havde virkelige Klæder paa, indtil det uslydige Barn saa, at Manden ingen Klæder havde paa, men var splittet-nøgen. Saaledes tro vi ogsaa, naar den ærede Ordfører har fremsat sine Forslag med denne virkelige Kassebeholdning, at det er den bare Fantasi. Det er virkelig ikke grumme behageligt for saglig Behandling, at den ærede Ordfører saaledes lader Fantasten løbe af med sig, saa han tror, der ligger 18 Millioner Kr. mere i Statskassen, end der er den 1ste April, og saa tror, at der er en virkelig Indtægt at beregne af 650,000 Kr. i Rente af denne større Kassebeholdning. Jeg gad saa dog nok vide, paa hvad Side det Fingerede ligger, om det ikke er paa Flertallets Side, som bevæger sig i saadanne Regioner i Stedet for hos os, der tage den nøgne Virkelighed og sige, at de burde have været der, om det end er saa sikkert, som to og to er fire — og det maa Alle, som befkjæftige sig med finansielle Sager, kunne regne ud — at de ere der ikke. I Kraft af, at de burde være der — og mange andre Millioner tillige — have vi opstillet denne Protest først skriftlig og gjentage den nu mundtlig. Man siger, det er fingeret — ja, det er en ny Maade at procedere med hinanden paa i Betænkningen. Der pleier ellers Flertallet at sige sine Grunde og Mindretallet sine. Man pleier ellers ikke det at skrive i det Uendelige, men naar det høre Flertal taler i Betænkningen om det Urimelige af os, saa var der Grund for os til atter at skrive derimod, og saa vilde der ingen Ende være paa Betænkningen. Man pleier ellers at lade Enhvers Begrundelse staa hen til den mundtlige Behandling, men vor Begrundelse maa have generet ærede Medlemmer, og derfor have de strebet disse Linier; men hvor længe det kan hjælpe til at holde Flertallet sammen, det maa jeg overlade til deres egen Overveelse. De Herrer sige, at det ved Vedtagelsen af vort Forslag vilde være umuligt for enhver Regjering at tage mod denne Finanslov. Jeg veed saamænd ikke, om det skulde være en Finansminister mindre muligt at tage mod Finansloven med det ærede Medlems 650,000 Kr. end med vort Forslag med 1 Mill. Kr. paa! Var jeg provisorisk Finansminister, vilde jeg sige: